

Neufeld György Kiránduló Barátai

1975-ben készült a kép, Nagybányán [románul Baia Mare]. Akkoriban minden szabadidőnket kint töltöttük. Hétvégeken, szabadságon, ünnepnapokon, amikor nem kellett dolgozni, a barátokkal jártunk kirándulni. Főleg zsidó barátokkal, de voltak nem zsidó barátaink is.

Jobbról az első férfi Nadler Lajos, kirándulótársunk és jó barátunk, ő zsidó volt. Kolozsváron volt egy kis nyomdája a Deák Ferenc utca 38. szám alatt, az alagsorban. A ház a nagyanyámé volt. Főleg reklámcímkéket gyártott a nyomdájában. Nem tudom, miért, elköltözött Nagybányára. Mi mentünk az Izvorára, fölkerestük, és egy éjszakát nála is töltöttünk. Nagybányán is nyomdászkodott, de fényképész is volt, és ott inkább a fényképezéssel foglalkozott. Volt egy műterme, rendelésre fényképezett esküvőkön vagy hasonló alkalmakkor. Miután átköltözött, nagyon ritkán találkoztunk. Bejött Kolozsvárra egy-két napra, akkor találkoztunk.

Nem tudom, kicsoda a mellette levő [jobbról a második] nő. Jobbról a harmadik és negyedik nő Tóth Mária és Tóth Erzs. Az utóbbit mi Totinak szólítottuk. Toti a Bolyai egyetem [lásd: Kolozsvári tudományegyetem] testnevelés katedráján volt adjunktus. A két nővér nem volt zsidó, de nagyon jóban voltunk velük.

A másik két személy [balról az első és a második] a feleségem, Ágnes és én. A feleségemnek angol katedrája volt Kolozsvár egyik legelittebb iskolájában, a volt Református Leánygimnáziumban, a mostani Apáczai Csere János líceum volt az. Én adjunktus voltam a kolozsvári egyetemen, és röntgenorvos a röntgenklinikán. Gyönyörű házasságunk volt, soha hangos szó közöttünk nem volt. 1997-ben, hirtelen halt meg a feleségem. Készültünk kimenni sétálni, kiment a konyhába, és egyszer csak hallok egy esést. Állva halt meg. A ruháit átadtam a hitközségnek, hogy osszák szét a szegények között.